

Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. rugsėjo 7 d. pareikštas ieškinys Edith Cresson

(Byla C-432/04)

(2004/C 300/64)

2004 m. rugsėjo 7 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Hans Peter Hartvig ir Julian Currall, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Edith Cresson.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad E. Cresson nesilaikė savo įsipareigojimų pagal EB sutarties 213 straipsnį;
- 2) visiškai ar iš dalies atimti teisę į senatvės pensiją ir/arba į visas kitas su šia teise susijusias išmokas, priklausančias E. Cresson, Komisijai paliekant teisę Teisingumo Teismui nustatyti šios teisės atėmimo trukmę bei apimtį.
- 3) priteisti iš E. Cresson bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Būdama Europos Bendrijų Komisijos komisare E. Cresson, veikdama savo asmeninių draugų naudai, atliko veiksmus, nesuderinamus su bendroju interesu ir EB sutarties 213 straipsnyje nustatytais įsipareigojimais. Vienas iš jų E. Cresson iniciatyva buvo priimtas į darbą, nors jo profesinis pasirėngimas neatitiko jo užimamų skirtingų pareigų. E. Cresson protekcija pasireiškė keletą kartų, nors paslaugos, kurias jis teikė, buvo akivaizdžiai netinkamos kokybės, kiekybės ir pagrįstumo požiūriu. Be to, E. Cresson iniciatyva buvo sudarytos darbo sutartys su kitu jos draugu, neatsižvelgiant į tarnybų reikalavimus ar jų poreikius. E. Cresson elgesys buvo sąlygotas ne institucijų interesų, o tik noru suteikti naudą šiems dviems asmenims. Bet kuriuo atveju, E. Cresson nesidomėjo dėl sprendimų ir priimtų procedūrų teisėtumo, nors tokia kontrolė turėjo būti vykdoma asmenų, su kuriais ji palaikė draugiškus santykius, atžvilgiu. Šie netinkami veiksmai yra veiksmai kieno nors naudai arba bet kuriuo atveju, akivaizdus aplaidumas.

Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. spalio 8 d. pareikštas ieškinys Belgijos Karalystei

(Byla C-433/04)

(2004/C 300/65)

2004 m. spalio 8 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos D. Triantafyllou, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Belgijos Karalystei.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo pripažinti, kad:

- įpareigodama užsakovus ir rangovus, kurie sudaro sutartis su Belgijoje neregistruotais užsienio subjektais, atskaičiuoti 15 proc. sumos už atliktus darbus, ir įpareigodama pačius užsakovus ir rangovus solidariai atsakyti už sutartis su jais sudariusių Belgijoje neregistruotų užsienio subjektų mokesčines skolas, Belgijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Europos Bendrijų steigimo sutarties 49 ir 50 straipsnius, ir
- priteisti iš Belgijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Nacionalinė statybos teisė, įpareigojanti užsakovus ir rangovus atskaičiuoti 15 proc. nuo sumos, mokamos sutartis su jais sudariusiems Belgijoje neregistruotiems subjektams, ir pervesti ją Belgijos valdžios institucijoms, gresiant piniginei baudai, siekiant užtikrinti galimų sutartis su jais sudariusių subjektų mokesčinių skolų sumokėjimą ar jų išieškojimą, yra EB sutarties 49 ir 50 straipsniuose įtvirtintos laisvės teikti paslaugas kliūtis. EB sutarties 49 ir 50 straipsnius tai pat pažeidžia solidari užsakovų ir rangovų atsakomybė už sutartis su jais sudariusių neregistruotų subjektų mokesčines skolas, kurios siekia 35 proc. visos darbų sumos, neįskaitant PVM.

Tokios teisės normos neskatina užsakovų ir rangovų kreiptis į Belgijoje neregistruotus subjektus. Automatinis solidarios užsakovų ir rangovų atsakomybės taikymas už sutartis su jais sudariusių subjektų mokesčines skolas, neatsižvelgia į proporcingumo principą ir pažeidžia teisę į nuosavybę bei užsakovų ir rangovų gynybos teises. Galiausiai, solidari užsakovo ir rangovo atsakomybė taikoma automatiškai ir atitinkamos institucijos neprivalo įrodinėti užsakovo arba rangovo kaltės ar bendrininkavimo. Ji taip pat gali būti taikoma mokesčinėms skoloms dėl darbų, kuriuos kontrahentas atliko kitiems asmenims. Atskaičiavimo pareigos neįvykdymas baudžiamas du kartus didesne už atskaičytiną sumą pinigine bauda.

Tokios teisės normos taip pat yra reali kliūtis neįregistruotiems subjektams, norintiems teikti paslaugas Belgijoje. Jie faktiškai privalo sutikti gauti 15 proc. mažesnę sumą, net jei neturi mokestinės skolos, dėl kurios šis atskaitymas atliekamas, ir šią sumą gali atgauti tik po tam tikro laiko pateikę prašymą dėl gražinimo.

Šios priemonės negali būti vertinamos kaip objektyviai pateisnamos. Pirmiausia daugeliu atvejų kitoje valstybėje narėje įsteigtas paslaugų teikėjas neturi tokiose teisės normose nurodytų mokestinių skolų. Galiausiai, specifinių situacijų metu, kai mokestinės skolos yra mokėtinos arba išieškotinos Belgijoje, šiomis nuostatomis sukurtas mechanizmas dėl savo bendro pobūdžio turi būti laikomas neproporcingu.

Galiausiai, įregistravimo galimybė nepateisina atskaitymo ir solidarios atsakomybės pareigų nustatymo. Be to, dėl įregistravimo procedūros veiksmų, kurie nėra paprastas informacijos pateikimas Belgijos valdžios institucijoms, įregistravimas nėra tinkama alternatyva ne Belgijoje įsteigtoms įmonėms, norinčioms pasitaikius progai pasinaudoti savo teise laisvai teikti paslaugas Belgijoje. Įregistravimo reikalavimas panaikina sutarties nuostatų dėl paslaugų teikimo laisvės, veiksmingumą.

Korkein oikeus 2004 m. spalio 6 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš Jan-Erik Anders Ahokainen ir Mati Leppik

(Byla C-434/04)

(2004/C 300/66)

Korkein oikeus 2004 m. spalio 6 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. spalio 11 d., priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje iškeltoje Jan-Erik Anders Ahokainen ir Mati Leppik.

Korkein oikeus prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar EB sutarties 28 straipsnis aiškintinas taip, kad jam prieštarauja valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos nederinamą etilo alkoholių, kurio tūrinė alkoholio koncentracija didesnė kaip 80 proc. tūrio, gali importuoti tik leidimą gavęs asmuo?
- 2) Jei atsakymas į pirmą klausimą yra teigiamas, ar leidimų tvarka yra leistina pagal EB sutarties 30 straipsnį?

Cour de cassation de Belgique 2004 m. spalio 6 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Sébastien Victor Leroy prieš Ministère public

(Byla C-435/04)

(2004/C 300/67)

Cour de cassation de Belgique (Belgijos kasacinis teismas) 2004 m. spalio 6 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. spalio 14 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Sébastien Victor Leroy prieš Ministère public.

Cour de cassation de Belgique prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

Ar 1957 m. kovo 25 d. Europos Bendrijos steigimo sutarties 49 – 55 straipsniai draudžia vienos valstybės narės teisės aktus, nustatančius draudimą šioje valstybėje gyvenančiam ir dirbančiam asmeniui naudoti jos teritorijoje automobilį, priklausantį kitoje valstybėje narėje įsteigta išperkamosios nuomos bendrovei, jeigu automobilis buvo įregistruotas pastarojoje valstybėje narėje, tačiau nebuvo įregistruotas pirmoje valstybėje?

Hof van Cassatie van België 2004 m. spalio 5 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje VAN ESBROECK, Léopold Henri prieš Openbaar Ministerie

(Byla C-436/04)

(2004/C 300/68)

Hof van Cassatie van België 2004 m. spalio 5 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. spalio 13 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje VAN ESBROECK, Léopold Henri prieš Openbaar Ministerie.

Hof van Cassatie van België prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus: